

nagtsom Bestadigelse af de paagjældende Gjenstande; i Tilfælde af en saadan vil der altsaa efter Udkastet alene kunne blive Spørgsmaal om Skadeserstatning, hvilket dog naturligtviis ikke ubeløkker, at der i særegne Love, navnlig Politilove, kan gives specielle Straffebestemmelser i den Henseende.

Til 31te Kapitel.

(Om Ødelæggelse eller Bestadigelse af fremmed Eiendom, samt om Dyrplageri).

Med Hensyn til Indholdet af dette Kapitel er det kun saa Bemærkninger, man har at gjøre: Bortseet fra Udkastets § 293, om Dyrplageri, omhandles i Kapitlets første Paragraph, § 290, en ifølge Gjenstandens eiendommelige Bestaffenhed og store Vigtighed særlig Art af Eiendomsbestadigelser, nemlig Ødelæggelse eller Bestadigelse af de electriske Telegrapher, som man undtagelsesviis, men isvrigt i Overensstemmelse med den nugjældende Lovgivning, har troet ved Straffebestemmelser at burde bestytte ogsaa imod uagtsomme Bestadigelser, samt der-efter i § 291 Borttagelse, Ødelæggelse eller Bestadigelse af offentlige Ting, og i § 292 i Almindelighed Ødelæggelse eller Bestadigelse af fremmed Eiendom. Medens man hvad de to sidstnævnte Paragrapher angaaer har meent i Almindelighed at burde sætte Straffen til Bøder og Fængsel, idet der dog imellem de to Paragrapher er den ikke uvæsentlige Forskjel, at Ødelæggelsen af de til offentlig Nytte bestemte Ting forudsættes altid at være Gjenstand for offentlig Forsøgning, hvorimod Ødelæggelsen af privat Eiendom (om den end i en anden Forstand tilhører det Offentlige) kun da skulde være Gjenstand for offentlig Paatale, naar den, hvad enten den forøvrigt skeer hemmeligt eller paa en aabenbar Maade, medfører en Forstyrrelse af den almindelige Fred eller har været forbunden med Overtrædelse af Politiforskrifter, — har man anseet det for rigtigst, med Hensyn til Bestadigelsen af de electriske Telegrapher at give

mere detaillerede Regler. Man har dog i denne Henseende i alt Væsentligt holdt sig til de nugjældende Bestemmelser, navnlig L. 29 Decbr 1853 sammenholdt med L. 21 Januar 1857, uden at det er anseet nødvendigt at gaae ind paa en saa omstændelig Opregning af de forskjellige Maader, hvorpaa den omhandlede Forseelse kan begaaes, som der indeholdes t. Ex. i den preussiske Straffelov, §§ 296—300. I Overensstemmelse med L. 21 Januar 1857 omfatter Bestemmelsen Bestadigelser ligesaa vel af private som af de af Staten anlagte Telegrapher, og Straffebestemmelserne saavel for den forsættelige som for den uagtsomme Bestadigelse svare til L. 29 Decbr. 1853 §§ 1 og 2. I Righed med den citerede § 1 er der i § 290 1ste Stykke tilføjet „forfaavidt Handlingen ikke efter sin Bestaffenhed medfører højere Straf“, da det meget vel kan tænkes, at den Paaagjældende ved at bestadige Telegraphen har en særegen forbyderisk Hensigt, t. Ex. at forhindre en Efterretnings Udbredelse, efterat han selv har modtaget en Meddelelse, som han agter at benytte paa en uredelig Maade. Ligesledes er i § 290, 2det Stykke, optaget den i L. 29de Decbr. 1853, § 2 indeholdte Bestemmelse om, at Straffen i Tilfælde af uagtsom Bestadigelse kan bortfalde, naar Gjerningsmanden uophødelig anmelder det Skete for Vedkommende. Denne Bestemmelse er vel af en noget singulair Bestaffenhed i en almindelig Straffelov, men ligesom den i sig selv er velbegrundet, saaledes vilde den heller ikke godt kunne undværes, naar det dog er Meningen, at Anmeldelsen af det Skete skal influere paa Straffeaansvaret. Derimod har man ikke paa dette Sted optaget Bestemmelsen i oftnævnte Lovs § 3 angaaende Forpligtelsen til Skadeserstatning, jfr. den almindelige Regel i Udkastets § 296, og Reglerne i L. 1853 § 4 om Sagens Behandling som offentlig Politisag m. v. have ikke deres Plads i Straffeloven.

Bestemmelsen i Udkastets § 293 om Dyrplageri hører vistnok strengt taget ikke hjemme i det nærværende Kapitel, men da en saadan Bestemmelse formeentlig ikke bør savnes i Straffeloven, og det turde være vanskeligt at finde en mere passende Plads for den noget andet Sted i Straffeloven, har man meent at